

ВІСТИ З „РАЮ”.

Звірства Г. П. У.

В листопаді б. р. появилася в органі „Дейли Експрес” отвертий лист кореспондентки того журналу з Москви, Реї Климен, котру за статтю про Соловки видалили з Болшевії. Лист звернений до чекиста Ягоди, найвисшого начальника Г. П. У.

Майже дослівний текст листу такий: „Ви начальник Г. П. У. Ви й ваші співпрацівники й ваші урядники належите до тих, що одержують ліпші харчі й убери. Після вашої власної заяви ви маєте два способи для удержання карности між вашими підчиненими: позбавлення їх харчів і кара смерті. Ви належите до осіб, які мають найлучші інформації, що діється в С. С. С. Р., і ви підписали декрет мого видалення. Я жила чотири роки в Росії й говорю плинно по російськи. Не можете заперечити, що під вашим наглядом знаходиться більше як 200 тисяч увязнених переважно священників, інжинірів, адвокатів та інших представників давнішої освіченої верстви. Вони засуджені на дуже тяжкі роботи: будову каналу в Беломорську і витинання лісів у Карелії. Вони не одержують ніякої нагороди й надто адміністрація обкрадає призначену для них поживу й тютюн. В 1929 р., ви дали приказ вивезти на Сибір 35.000 (35 тисяч) родин „кулаків” з України, які не хотіли вступити у колхози. Ви не дали їм ні мешкання ані поживи. До місяця більше, як тисячка з них умерла на тиф. І тепер вони не захоронені перед зимою; вони мешкають дальше в зимних наметах, по три й чотири родини під одним наметом. Мужчини примушені до робіт у копальнях фосфору, жінки мусять товчи каміння і робити дороги. Вони навіть після ваших приписів мали право до 500 грамів хліба на день, та ви казали їм відтягати 25 проц. „на державу” й нині вони дістають всего 10 проц. того, що їм правно належить. Не можете чейже заперечити, що матері родин позбавлені карт на хліб, їх діти без молока; що робітники навіть по індустриальних центрах, крім бульби не мають іншої поживи, та що вже від мая не мають ні кусника мяса. За те чрезвычайка завсіді добре відживлювана й ви та ваші співпрацівники кожного дня маєте мясо й масло. Кождий чужинець у вас сліджений, його листи отвирані, телефонічні розмови підслухувані, його услуга наражена на денунціяції. Кождого місцевого горожанина, котрий гостить чужинців, уважаєте за шпіона; до слідження уживаєте дітей. Ви маєте агентів у кождій хаті, в кождім варстаті, в кождій фабриці...”

Так лише англійська кореспондентка, котра мала нагоду чотири роки приглядатися большевицьким відносинам. Такі жахливі звірства діються в ХХ ст., нібито у століттю свободи й культури. Помимо того знаходяться люди, які даються потягнути большевицьким агентам. І є держави, які заключають пакти ненападу з такими людьми....